

ה"ת 52213/11/16 - משטרת ישראל הונאה מרכז נגד עאוני בנא

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 52213-11-16 בנא נ' משטרת ישראל הונאה מרכז
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט זיו אריאלי
מבקשת	משטרת ישראל הונאה מרכז
נגד	
משיב	עאוני בנא

החלטה

זוהי בקשה נוספת להארכת תוקף החזקת התפוסים בעניינו של המשיב. עיקרי העובדות מפורטות בהחלטות קודמות, ואחזור רק על תמציתן.

רקע וטענות הצדדים:

המבקשת מנהלת מזה חודשים ארוכים חקירה נגד נושאי משרה וממלאי תפקידים במפלגת בל"ד. על פי החשד, בוצעו עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיוף, רישום כוזב במסמכי תאגיד, הלבנת הון, הדחה בחקירה ועוד. חקירת המשטרה הגלויה החלה במהלך חודש 9/2016. מאז נחקרו מאות עדים ונתפסו מסמכים רבים.

בין היתר, תפסה המבקשת רכוש, לצורך הבטחת חילוטו בסופו של ההליך המשפטי (ככל שיוגש כתב אישום, וככל שהנאשמים יורשעו בדיון).

המשיב הינו אחד החשודים בפרשה. עם הפיכת החקירה לגלויה נתפס גם רכוש מאת המשיב - דירה הרשומה על שמו, רכב, כספים בחשבון בנק וכספים בקרן פנסיה. חשבון הבנק שוחרר על ידי המבקשת (בכפוף להעברת סך של 7,000 ₪ לחשבון הבנק של קרן החילוט המנוהלת על ידי האפוטרופוס). בנוסף, בהחלטה 8.8.17 הוריתי על שחרור הרכב התפוס. יתר הנכסים התפוסים (הדירה והכספים בקרן הפנסיה) נותרו תפוסים בידי המבקשת, ותוקף החזקת התפוסים בידי המדינה הוארך מעת לעת.

במסגרת הבקשה הנוכחית ציין נציג המבקשת כי החקירה הסתיימה, ותיק החקירה הועבר למחלקה הכלכלית בפרקליטות המדינה, המלווה את התיק. המדינה ערה לכך שהנכסים תפוסים מזה תקופה לא קצרה. עם זאת צוין כי מדובר בפרשיה מורכבת, מרובת חשודים, נחקרים ומסמכים. נחקרו למעלה מ-1,000 אנשים, ובוצעו מאות רבות של

פעולות חקירה.

ב"כ המשיב מתנגד להארכה נוספת. נטען כי החקירה הסתיימה, וככל שהיחידה החוקרת לא המליצה לפרקליטות להעמיד את המשיב לדין, הרי שיש בכך כדי להטות את הכף לטובת שחרור התפוסים ודחיית הבקשה. בנוסף נטען כי מדובר בדירה שנרכשה על ידי המשיב ורעייתו, אולם המימון לרכישה הדירה הגיע מרעייתו של המשיב או מאמו של המשיב. אין כל הצדקה להמשיך ולהחזיק בדירה, ולפיכך מתבקש שחרורה כבר בשלב זה. לתמיכה בטענותיו הגיש הסנגור אסופת רשומות בנקאיות, המלמדת לשיטתו כי מחשבון הבנק של רעייתו של המשיב שולם בגין רכישת הדירה סך של 775,000 ₪, מחשבון הבנק של אמו של המשיב שולם סך של 370,000 ₪, ואילו המשיב שילם סך של 106,000 ₪ בלבד.

דין והכרעה:

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בכתבי הטענות, ובדו"ח הסודי - נחה דעתי כי דין הבקשה להתקבל ברובה המכריע.

אחזור ואזכיר - ודומני כי הדברים נכונים ביתר שאת בשלב זה, משהסתיימה החקירה: התשתית הראייתית המבססת את מעורבותו של המשיב במעשים המיוחסים לו, הינה תשתית ראייתית איתנה. ר' למשל דו"ח סיכום החקירה, ע' 19 (סעיפים יג'-יד'); ע' 37 (סעיף 20).

העקרונות והשיקולים העומדים בבסיס ההחלטה אם להאריך את המועד להחזקת התפוסים אם לאו - מפורטים כבר בהחלטות קודמות, ואיני רואה לנכון לחזור ולפרטם באריכות. אזכיר כי בין השיקולים ניתן למנות את משך הזמן שחלף; את זכות הקניין של המשיב ומידת הפגיעה בזכות זו [ההולכת ומתעצמת ככל שחולף הזמן]; את חזקת החפות אשר יש לאזנה עם האינטרס הציבורי הכרוך בניהול ובמיצוי החקירה באין מפריע, תוך שמירת יכולתה של המדינה להבטיח את חילוט הרכוש, בסופו של ההליך המשפטי; את הנזק הכלכלי הטמון בהמשך החזקת התפוסים בידי המדינה.

איני סבור כי בשלב זה השתנתה משוואת האיזון באופן המטה את הכף לטובת שחרור המסה הקריטית של התפוסים לידי המשיב. אזכיר כי איזון כאמור נערך בהחלטות קודמות, ובבקשות קודמות להארכת החזקתם של התפוסים. כמפורט לעיל, בחלוף הזמן שוחררו חלק מהנכסים לידי המשיב. בשלב זה, משהסתיימה החקירה והתיק מצוי בעיון הפרקליטות (המלווה את החקירה מזה תקופה לא מבוטלת), לנוכח עוצמתה של התשתית הראייתית - אני סבור כי יש לתת בכורה לאינטרס הציבורי המונח בבסיס הבטחת האפשרות להורות על חילוט התפוסים, בסופו של ההליך המשפטי.

אשר לטענת המשיב כי הנכס מומן ברובו על ידי רעייתו של המשיב ועל ידי אמו - המדובר, ככלל, בטענה כבדת משקל. ואולם איני סבור כי השלב הנוכחי הוא השלב המתאים לבירור עובדתי ולהכרעה עובדתית בשאלת הבעלות בנכס. לשיטתי, לא ניתן כבר בשלב זה להכריע בשאלה אם השתתפות במימון רכישת הנכס משמעותה שהבעלות בנכס נותרה בידי "הגורמים המממנים" - זאת, כאשר המשיב חתום על הסכם המכר, ואף בהודעותיו מתייחס אל הנכס כאל נכס

שנרכש על ידו, וכאשר אין חולק כי לפחות חלק מהכספים ששימשו לרכישת הנכס - הוצאו מחשבון הבנק של המשיב.

סוף דבר, אני סבור כי יש מקום להיעתר לבקשה ולהאריך את המועד להחזקת התפוסים. יחד עם זאת, לא איעתר לבקשה במלואה. אני מוצא לנכון בשלב זה להגביר את הפיקוח השיפוטי, לנוכח התגברות משקל זכויותיו של המשיב. אמנם, בשלב זה אין בכך כדי להטות את הכף לטובת שחרור התפוסים והחזרתם לידי המשיב. עם זאת, לנוכח פרק הזמן המשמעותי שחלף מאת שנתפסו הנכסים - יש מקום לביקורת שיפוטית תכופה יותר אחר מאמצי המבקשת למיצוי ההליכים טרם הגשת כתב אישום בפרשה.

אשר על כן אני נעתר לבקשה באופן חלקי ומורה על הארכת המועד להחזקת התפוסים, ב- 120 יום מהיום.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ג' אייר תשע"ח, 18 אפריל 2018, בהעדר
הצדדים.